

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๐๔/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๒๘/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	{	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เซลล์รุ่งเรือง	ผู้ฟ้องคดี
		องค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อน ที่ ๑ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อน ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเพชรบุรี คดีหมายเลขดำที่ ๘๓/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๕๓/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีทำการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก รวม ๓ สัญญา คือ สัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านหนองแก หมู่ที่ ๖ ตำบลไร่สะท้อน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี สัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านไร่มะโหร่ง หมู่ที่ ๒ ตำบลไร่สะท้อน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านไร่กร่าง หมู่ที่ ๕ ตำบลไร่สะท้อน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี วงเงินค่าจ้างรวม ๓ สัญญา จำนวน ๙๘๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานจ้างภายในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ตามลำดับ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานที่ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยทั้ง ๓ โครงการแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานและแจ้งผลการตรวจรับรองผลงานในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ว่างานแล้วเสร็จนั้นไม่สมบูรณ์ตามแบบแปลน เนื่องจากพบว่าความหนาของคอนกรีตบางจุด ที่คณะกรรมการตรวจการจ้างสุ่มตรวจอ้างว่า หนาเฉลี่ยประมาณ ๑๓.๕๐ เมตร ซึ่งน้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร ตามที่ระบุไว้จึงมิได้เป็นไปตามรูปแบบสัญญาจ้าง ต่อมาวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขงานจ้างให้เป็นไปตามรายงานการตรวจงานของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการขอรับคำปรึกษาและชี้แนะแนวทางการแก้ไขจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งให้ความเห็นว่าน่าจะสามารถเทคอนกรีตเพิ่มความหนาให้สามารถรับน้ำหนักได้ตามข้อกำหนดของสัญญาจ้าง โดยการเทคอนกรีตเพิ่มจะต้องหนาไม่น้อยกว่า ๐.๐๕ เมตร และเสริมเหล็กกันร้าวตามรูปแบบเดิม ต่อมา วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีเข้าดำเนินการแก้ไขทั้ง ๓ โครงการ ซึ่งในระหว่างการดำเนินการแก้ไขก็มีช่างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้ามาสังเกตการณ์และตรวจการแก้ไขงานด้วย และเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานครั้งที่ ๒ ซึ่งเป็นการส่งมอบงานที่ได้แก้ไขให้เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาแล้วทั้ง ๓ โครงการ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงพื้นที่ตรวจการจ้าง แต่ไม่ยอมตรวจรับงานจ้าง และไม่เบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอเร่งรัดการเบิกจ่ายค่าก่อสร้างทั้ง ๓ โครงการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ดำเนินการใด ๆ และไม่ยอมดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๔๓๐๒/๒๕๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ สัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีผิดสัญญาไม่แก้ไขงานให้เป็นไปตามแบบรูป ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งผู้ฟ้องคดีทั้ง ๆ ที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องและเหมาะสมกับการใช้แล้ว ปรากฏตามหนังสือลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ยอมดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้ผู้ฟ้องคดีและบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่มีเจตนาถ่วงง้อผู้ฟ้องคดีและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายไม่ได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างจำนวน ๙๘๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันส่งมอบงานจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ชำระค่าฤชาธรรมเนียมแทนผู้ฟ้องคดีด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ ไม่รับคำฟ้องที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตกลงทำสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๙ เลขที่ ๖/๒๕๕๙ และเลขที่ ๗/๒๕๕๙ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านหนองแก หมู่ที่ ๖ บ้านไร่มะโทรง หมู่ที่ ๒ และบ้านไร่กว้าง หมู่ที่ ๕ ตามลำดับ ต่อมา วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๙ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๖ และส่งมอบงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๙ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ และในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๙ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านไร่มะโทรง หมู่ที่ ๒ หลังจากนั้น วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ คณะกรรมการตรวจการจ้างตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ ๒๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ได้ทำการตรวจสอบโครงการตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๙ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๙ เบื้องต้นโดยสายตาและสุ่มตรวจวัดบางจุด ปรากฏว่าความหนาของคอนกรีตไม่ได้ ๐.๑๕ เมตร ตามที่ได้ระบุไว้ในสัญญาและป้ายโครงการยังไม่ได้ติดตั้ง และเพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมกับผู้รับจ้างและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายกับทางราชการจึงได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๓/๑๘๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ เพื่อขอความอนุเคราะห์ยืมเครื่องเจาะคอนกรีต วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ ได้สุ่มเจาะตรวจความหนา ผลการตรวจสุ่มความหนาของคอนกรีตไม่ได้ ๐.๑๕ เมตร ตามที่ระบุไว้ในสัญญาทั้ง ๓ สัญญา ปรากฏตามบันทึกตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้าง ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอปรึกษาและหาแนวทางแก้ไข แต่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ ในระหว่างนั้นผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการขอรับคำปรึกษาและชี้แนะแนวทางแก้ไขจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี และผู้ฟ้องคดีได้เข้ามาเททับคอนกรีตเสริมเหล็กเป็น ๒ ชั้น เพื่อให้ได้ความหนาตามแบบ และอ้างว่าระหว่างการดำเนินการมีช่างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้ามาสังเกตการณ์ แต่ข้อเท็จจริง คือ นายช่างโยธาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ควบคุมงานได้ออกพื้นที่ควบคุมงานก่อสร้างอื่นตามที่ได้รับมอบหมายตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ พบว่ามีรถบรรทุกคอนกรีตผสมเสร็จเข้าไปจึงตามเข้าไปดู และได้แจ้งให้หยุดดำเนินการแล้ว แต่ผู้รับจ้างเป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ก่อสร้างไม่ปฏิบัติตามและกล่าวอ้างว่าได้ส่งคอนกรีตมาแล้วตามรายงานผลปฏิบัติงานประจำวัน ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างรวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่ได้อนุมัติให้ดำเนินการตามคำแนะนำของสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี และได้มาทราบหลังจากผลการแก้ไขและส่งมอบงานเป็นครั้งที่ ๒ จากผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานเป็นครั้งที่ ๒ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ลงไปตรวจสอบ

/ปรากฏว่า...

ปรากฏว่าความหนาได้ ๐.๑๕ เมตร ตามคำแนะนำของวิศวกรโยธา ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการ ต้องคำนึงถึงระเบียบปฏิบัติ เช่น มีการเสนอถึงความมั่นคงแข็งแรงตามหลักวิศวกรรม มีการเสนอเอกสารในการเชื่อมประสานคอนกรีตผิวจราจรถนนเก่าและผิวจราจรถนนใหม่ที่ถูกต้องตามหลักวิศวกรรม โดยมีวิศวกรที่มีความรู้ความสามารถในการรับรองถนนที่เป็นอาคารสาธารณะได้ พร้อมแนบเอกสารในการประสานคอนกรีตเพื่อให้ผู้ควบคุมงานพิจารณานำเสนอคณะกรรมการตรวจการจ้าง เพื่อพิจารณาเสนอต่อผู้ว่าจ้างให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๕ และข้อ ๖๖ แต่คณะกรรมการตรวจการจ้างลงความเห็นว่าเป็นไปเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ควรปรึกษาหารือไปยังหน่วยงานผู้กำกับดูแลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรากฏตามบันทึกข้อความเรื่อง รายงานผลการตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๓๘๑ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หารือเกี่ยวกับการดำเนินการก่อสร้างไปยังนายอำเภอบ้านลาดผู้กำกับดูแล และได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๓๓๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ หารือโดยตรงไปยังสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี ผลการหารือของสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรีแจ้งว่าเป็นการแก้ไขปัญหาในการเพิ่มความแข็งแรงทางวิศวกรรม ทั้งนี้ จะเป็นไปตามรูปแบบหรือไม่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจการจ้างและหน่วยงานผู้บริหารสัญญา ปรากฏตามหนังสือสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี ที่ พบ ๐๐๒๒/๑๑๗๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เมื่อต้องใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจการจ้างโดยไม่มี ความชัดเจนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงมีความเห็นไม่ตรวจรับงาน ต่อมา วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ จังหวัดเพชรบุรีพิจารณาข้อหารือของอำเภอบ้านลาด ผลการตอบข้อหารือยังเป็นการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจการจ้างในการตรวจรับงานจ้างหากเห็นว่าเกิดประโยชน์กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากกรณีข้อหารือไม่สามารถเป็นหลักประกันให้กับคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ว่า จะตรวจรับงานจ้างให้เป็นไปตามรูปแบบในสัญญาได้หรือไม่ เนื่องจากรูปแบบในสัญญาให้เทศบาลได้ครั้งเดียว แต่ผู้รับจ้างเหมา ๒ ครั้ง เกรงจะถูกดำเนินการทางวินัยและความรับผิดชอบทางละเมิดจากหน่วยงานตรวจสอบจึงไม่มีการตรวจรับงานจ้างตั้งแต่นั้นมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๑๔๖ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีเร่งรัดขอให้แก้ไขงานจ้าง และได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๒๒๐ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีเร่งรัดขอให้แก้ไขงานจ้างครั้งสุดท้าย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีให้เร่งแก้ไขงานจ้างโครงการดังกล่าวให้เป็นไปตาม

/รูปแบบ...

รูปแบบและรายการตามสัญญาจ้างต่อไป เพื่อให้คณะกรรมการจะได้ตรวจรับงานและเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีต่อไป และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อนที่ พบ ๗๔๓๐๒/๒๕๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งบอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดี อำเภอบ้านลาด ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลการตรวจสอบเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้ดำเนินการไปตามระเบียบแต่ผู้รับจ้างได้เพิกถอนเป็นลักษณะ ๒ ชั้น ควรดำเนินการก่อสร้างให้เป็นไปตามแบบแปลนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดปรากฏตามบันทึกข้อความขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง เรื่อง รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่สามารถอนุมัติการเบิกจ่ายได้ หากใช้ดุลพินิจในการอนุมัติที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายกับราชการจะเป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบเนื่องจากการอนุมัติฎีกาเบิกจ่ายต้องผ่านกระบวนการทางพัสดุตามขั้นตอนเรียบร้อยแล้ว แต่ในกรณีดังกล่าวคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ตรวจรับงานจ้างตามเหตุผลที่ได้ให้การไว้ข้างต้น

ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ซึ่งแจ้งตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้าดำเนินการแก้ไขงานพิพาทตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๕ สัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๕ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๕ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี พร้อมขอเข้าพบเพื่อขอคำแนะนำและแนวทางแก้ไข โดยโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรีหารือกับวิศวกรโยธา และได้ให้ความเห็นแก่ผู้ฟ้องคดีว่าสามารถที่จะแก้ไขงานได้ตามหลักการ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ขอเข้าพบโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรีอีกครั้งเพื่อขอหารือและขอแนวทางแก้ไขให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง โดยได้รับแจ้งว่าได้มีหนังสือตอบกลับไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียบร้อยแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงได้ขอคัดถ่ายหนังสือดังกล่าวฉบับลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และได้ขอความเห็นจากนายชาละ แสงอรุณ วิศวกรโยธา โดยได้นำแบบแปลนและรายละเอียดงานตามสัญญาจ้างทั้ง ๓ สัญญาไปให้ตรวจดูด้วย ทั้งนี้เพื่อจะให้ได้รับความเห็นที่ชัดเจนที่สุดจากผู้เชี่ยวชาญโดยตรงในด้านนี้เพื่อที่จะได้ความเห็นที่ถูกต้องในการดำเนินการแก้ไขงานให้เสร็จเรียบร้อยพร้อมใช้งานได้ดี โดยวิศวกรโยธายืนยันต่อผู้ฟ้องคดีว่า ตามหลักการแล้วสามารถดำเนินการแก้ไขงานได้อย่างแน่นอน และอธิบายต่อผู้ฟ้องคดีว่า การเสริมเหล็กกันรั่วสามารถทำได้ และการเทคอนกรีตเสริมถนนพิพาทอีก ๐.๐๕ เมตร ตามหลักการสามารถทำได้ และจะไม่สามารถทำให้โครงสร้างเดิมชำรุดแตกร้าวหรือหลุดตัวและเกิดความเสียหายแต่อย่างใด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีจึงได้ดำเนินการแก้ไขงานตามสัญญาจ้างดังกล่าว ตามหนังสือขอหารือเกี่ยวกับงานก่อสร้างจากโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี และคำแนะนำของวิศวกรโยธา และได้ส่งมอบงานที่แก้ไขให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายหลังจากได้ส่งมอบงานที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วให้เป็นไปตามแบบและข้อสัญญาให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว จึงได้มีหนังสือขอให้เบิกจ่ายเงินตามสัญญาจ้างถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ทำการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/แล้วว่า...

แล้วว่าได้ทำการแก้ไขตามหนังสือข้อหาหรือเกี่ยวกับงานก่อสร้าง ฉบับลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และการรับรองโดยความเห็นของวิศวกรโยธา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่า ไม่เป็นไปตามแบบและข้อสัญญาไม่ตรวจรับงาน ต่อมา วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ขอคำแนะนำจาก นายชลา แสงอรุณ วิศวกรโยธา โดยได้นำเอกสารการแก้ไขงาน และแบบแปลนทั้งหมดตามสัญญาจ้างให้ตรวจดูและได้แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ตรวจรับงานให้และไม่เบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี ทั้งนายชลา แสงอรุณ ได้ถ่ายบัตรประจำตัว และได้รับรองความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขงานจ้างของผู้ฟ้องคดีให้ว่าสามารถทำการแก้ไขงานจ้างตามหลักการได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีได้ตรวจรับงานและเบิกจ่ายเงินตามสัญญาให้แต่อย่างใด โดยก่อนหน้าที่ผู้ฟ้องคดีจะไปขอคำปรึกษากับโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรีและวิศวกรโยธา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่องขอคำปรึกษาและหาแนวทางแก้ไข ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะเข้าทำการแก้ไขงานจ้างให้ถูกต้องตามสัญญาต่อไป แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็มีได้มีการติดต่อให้ผู้ฟ้องคดีไปพบเพื่อหาแนวทางแก้ไขหรือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขอย่างไร ผู้ฟ้องคดีพร้อมแก้ไขงานจ้างให้เสร็จเรียบร้อยให้เป็นไปตามแบบและข้อสัญญาโดยตลอด เพราะระลึกเสมอว่าเป็นการทำงานให้กับประชาชนและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งใช้งบประมาณของแผ่นดิน จึงต้องทำงานให้ดีและเรียบร้อยพร้อมใช้งาน ถึงแม้หากเกิดข้อบกพร่องบ้างบางจุดก็พร้อมที่จะดำเนินการแก้ไขให้งานตามสัญญาจ้างเสร็จเรียบร้อย นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเจ้าหน้าที่ทางหลวงชนบทที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเช่นกัน หากพบเห็นข้อบกพร่องซึ่งไม่ถูกต้องและเป็นการใช้เงินซึ่งเป็นเงินงบประมาณแผ่นดินถึงจะไม่ได้เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังอาจที่จะลงชื่อเป็นพยานในการตรวจรับการจ้างตามสัญญานี้ได้โดยเฉพาะเอกสารท้ายคำให้การเพิ่มเติมหมายเลข ๓ ผู้ฟ้องคดีไม่เคยพบเห็นหรือทราบว่ามีอยู่จริงและได้ชุดเจาะตรวจสอบเมื่อไหร่ มีผู้ใดลงลายมือชื่อรับรองว่าได้เป็นผู้ตรวจสอบ โดยได้ชุดเจาะตรวจสอบมาจากถนนพิพาทตามสัญญาจ้างทั้ง ๓ สัญญาระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จริงหรือไม่ ปัจจุบันประชาชนทั่วไปและที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านตามถนนพิพาททั้ง ๓ สัญญาก็ได้ใช้ถนนพิพาททั้ง ๓ สัญญาตามปกติวิสัย ไม่ได้มีความเสียหายแต่อย่างใด ซึ่งหากศาลได้มีหมายเรียกพยานบุคคลซึ่งมิใช่พยานบุคคลของผู้ฟ้องคดีอาจเป็นประชาชนในหมู่บ้านที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเส้นทางถนนสายพิพาททั้ง ๓ สัญญามาสอบถามจะได้ทราบถึงข้อเท็จจริงว่าถนนพิพาทได้ถูกเปิดให้ใช้ประโยชน์โดยตลอดนับแต่ผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขและส่งมอบงานที่เป็นไปตามแบบและข้อสัญญาให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งแต่ต้นเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ กรณีการตีตกประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความบริสุทธิ์ใจและโปร่งใสหรือมิได้มีเจตนาถ่วงอ้อมผู้ฟ้องคดีจึงเหตุผลใดจึงนำประกาศมาติดให้ประชาชนในหมู่บ้านตามสัญญาจ้างและใกล้เคียงได้ทราบถึงปัญหาที่อ้างว่าไม่ได้ตรวจรับงาน

/และไม่เป็น...

และไม่เป็นไปตามสัญญาในภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลแล้ว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างเพียงว่า ถนนพิพาทไม่ตรวจรับงาน ไม่เป็นไปตามสัญญา แต่ได้สอบถามต่อผู้ฟ้องคดีว่า เหตุใดถึงยังมิได้รับเงินค่าจ้างทำถนนพิพาท ๓ สัญญาดังกล่าว จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อีก ทั้งที่ ทำถนนพิพาทเสร็จเรียบร้อยแล้วจนได้ใช้งานมาเป็นเวลาเกือบ ๒ ปีแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า จากข้อเท็จจริงในคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในหมู่บ้านต่าง ๆ ภายในพื้นที่ ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวม ๓ สัญญา ได้แก่ สัญญาเลขที่ ๕/๒๕๕๔ สัญญาเลขที่ ๖/๒๕๕๔ และสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ วงเงินค่าจ้างรวมทั้ง ๓ สัญญา จำนวน ๙๘๐,๐๐๐ บาท โดยตามข้อ ๕ ข. ของสัญญาทั้ง ๓ ฉบับ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีจะต้อง ทำงานให้เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ทั้งหมดภายในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาตามที่ข้อสัญญากำหนดไว้ ต่อมา ภายหลังจากที่ระยะเวลาตามสัญญาได้สิ้นสุด ไปแล้ว ๖ วัน ผู้ฟ้องคดีจึงได้ส่งมอบงานทั้งหมดเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้าง และร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ สุ่มเจาะตรวจความหนาของพื้นถนน พบว่างานจ้างยังไม่ถูกต้องตามสัญญา โดยยังมิมีการติดตั้ง ป้ายโครงการ และผลการสุ่มเจาะพื้นถนนพบว่าหลายจุดมีความหนาน้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร ซึ่งไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแบบแปลนแนบท้ายสัญญา คณะกรรมการตรวจการจ้างสั่งให้ ผู้ฟ้องคดีแก้ไข ผู้ฟ้องคดีแก้ไขและส่งมอบงานตามที่แก้ไขใหม่อีกหลายครั้ง แต่คณะกรรมการ ตรวจการจ้างยังคงเห็นว่าผู้ฟ้องคดียังแก้ไขเกี่ยวกับความหนาของพื้นถนนไม่ถูกต้องตามหลัก วิชาวิศวกรรมโยธาและถือว่ายังไม่เป็นไปตามสัญญา จึงไม่ตรวจรับงานจ้าง ในขณะที่ฝ่ายผู้ฟ้องคดี ยืนยันว่าได้แก้ไขความหนาของพื้นถนนถูกต้องตามหลักวิศวกรรมและเป็นตามแบบแปลน ในสัญญาแล้ว อันทำให้เกิดข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญาระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขึ้น แต่ในระหว่างที่ยังหาข้อยุติเกี่ยวกับข้อขัดแย้งดังกล่าวไม่ได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา และเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ยอมแก้ไขความหนา ของพื้นถนนให้ถูกหลักวิศวกรรมตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๔๓๐๒/๒๕๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งการบอกเลิกสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งหรือยืนยันที่จะเข้า แก้ไขหรือปฏิบัติตามสัญญาต่อไป หากแต่ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลเป็นคดีนี้ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินค่าจ้างเต็มจำนวนวงเงินค่าจ้าง จำนวน ๙๘๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย กรณีจึงถือได้ว่า สัญญาจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้ง ๓ สัญญา ระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ฟ้องคดี มีผลเป็นการเลิกสัญญาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ดังกล่าวแล้ว เมื่อมีการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาต่อกันแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจึงจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่ง

/ได้กลับคืน...

ได้กลับคืนสู่ฐานะเดิมตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนการงานหรือถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งหมดที่ผู้ฟ้องคดีได้ก่อสร้างไปแล้วและประชาชนได้ใช้ในการสัญจรไปแล้วเช่นกัน ย่อมไม่อาจจะรื้อถอนเพื่อส่งมอบคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้โดยสภาพ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประโยชน์จากการใช้ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างตามสัญญา เพื่อให้ประชาชนได้ใช้เป็นทางสัญจรตามปกติไปแล้ว โดยถนนคอนกรีตดังกล่าวมีสภาพเหมือนกับถนนทั่วไป และไม่มีสภาพแตกร้าเสียหายจนใช้การไม่ได้แต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ที่จะต้องชำระเงินค่าแห่งการงานหรือค่าก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเนื่องจากการงานหรือถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่มีมูลค่าเต็มจำนวน ๘๘๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างก่อสร้างจะต้องมีความหนาของพื้นถนน ๑๕ เซนติเมตร แต่จากภาพถ่ายแสดงผลการสุ่มเจาะตรวจของคณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นประกอบคำให้การเพิ่มเติม แม้ว่าจะมี ๒ จุด ที่พื้นถนนมีความหนาไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร หรือมีความหนาของพื้นถนน ๑๕ เซนติเมตร และ ๑๕.๘๐ เซนติเมตร ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแบบแปลนก็ตาม แต่สำหรับจุดสุ่มเจาะตรวจอีก ๖ จุด พบว่ามีความหนาของพื้นถนนน้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร หรือมีความหนาของพื้นถนนเพียง ๑๑.๓๐ เซนติเมตร ๑๑.๕๐ เซนติเมตร และ ๑๓ เซนติเมตร กรณีดังกล่าวย่อมมีผลทำให้คุณภาพของถนนลดลงจากเดิมที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมจะมีภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้นในการซ่อมแซมในอนาคต และอายุการใช้งานของถนนย่อมมีอายุการใช้งานลดลงจากการที่มีพื้นถนนบางส่วนมีความหนาน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในแบบแปลน ซึ่งย่อมมีผลทำให้ค่าแห่งการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ย่อมลดลงจากค่าจ้างเต็มจำนวนในสัญญาไปด้วย หรือจะต้องลดลงให้เหลือเท่ากับเนื้องานและคุณภาพงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ก่อสร้างแล้วเสร็จจริงเท่านั้น และแม้ว่าในทางปฏิบัติจะไม่สามารถคิดมูลค่าที่แท้จริงของเนื้องานและคุณภาพของถนนส่วนที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ หรือแม้แต่มูลค่าของความเสียหายที่เกิดจากการที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างถนนมีความหนาน้อยกว่าแบบแปลนตั้งแต่ ๐.๕ ถึง ๓.๗ เซนติเมตร แล้วแต่กรณีก็ตาม แต่มูลค่าที่ลดลงในกรณีนี้ย่อมจะไม่มากเกินไปกว่าร้อยละ ๑๕ ของมูลค่างานจ้างทั้งหมด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ที่จะต้องชำระเงินค่าแห่งการงานหรือค่าถนนคอนกรีตส่วนที่สร้างเสร็จสิ้นไปแล้วให้แก่ผู้ฟ้องคดีในสัดส่วนร้อยละ ๘๕ ของวงเงินค่าจ้าง หรือคิดเป็นเงินเท่ากับจำนวน ๘๓๓,๐๐๐ บาท ($๘๘๐,๐๐๐ \times ๘๕ \div ๑๐๐$)

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินค่าจ้าง นับแต่วันส่งมอบงานจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า เนื่องจากการที่ศาลได้วินิจฉัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้ ไม่ได้เกิดจากการกระทำ

/ผิดสัญญา...

ผิดสัญญาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากแต่เป็นเพียงค่าแห่งการงานที่เกิดขึ้นภายหลังจากสัญญาได้เลิกกัน ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีหน้าที่ที่จะต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดที่เกิดจากการทำผิดสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีนับแต่วันที่ส่งมอบงานตามที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ชำระ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ถือว่าเป็นการทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระหนี้โดยปริยายแล้ว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ยอมชำระ ย่อมถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เริ่มผิดนัดชำระหนี้ นับตั้งแต่วันที่ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ชำระดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่วันที่ฟ้องคดีเป็นต้นไป

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าธรรมเนียมศาลแทนผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติหรือกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระค่าธรรมเนียมศาลแทนผู้ฟ้องคดี คงมีเพียงบทบัญญัติมาตรา ๗๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่บัญญัติให้ศาลคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีเท่านั้น ศาลจึงไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินค่าธรรมเนียมศาลแทนผู้ฟ้องคดีตามคำขอท้ายฟ้องในกรณีนี้ได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๘๓๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าแห่งการงานหรือค่าถนนคอนกรีตตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่เห็นพ้องกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เนื่องจากกรณีที่จะต้องชดเชยค่าแห่งการงานดังกล่าวจะต้องปรากฏว่าเป็นการงานอันได้กระทำให้และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินที่มีคุณภาพเป็นไปตามสัญญาเท่านั้น คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าถนนที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างมีความหนาของถนนน้อยกว่าความหนาที่กำหนดไว้ตามสัญญา แต่ประชาชนได้ใช้ในการสัญจรแล้ว ย่อมไม่อาจจะรื้อถนนเพื่อส่งมอบคืนให้ผู้ฟ้องคดีโดยสภาพ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประโยชน์จากการใช้ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้าง โดยถนนดังกล่าวมีสภาพดีเหมือนกับถนนทั่วไป ไม่มีสภาพแตกร้าวเสียหายจนใช้การไม่ได้แต่อย่างใดจึงต้องชำระค่าแห่งการงานหรือค่าถนนคอนกรีตส่วนที่สร้างเสร็จสิ้นไปแล้วในสัดส่วนร้อยละ ๘๕ ของวงเงินค่าจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างทั้งสามฉบับ เป็นผู้มีอาชีพ

/ในการ...

ในการรับจ้างก่อสร้างและจะต้องเคยมีผลงานการก่อสร้างประเภทเดียวกันมาก่อน อันเป็นคุณสมบัติเบื้องต้นในการเข้ามาเสนอราคาจ้างก่อสร้าง และในขณะที่เข้ามาเสนอราคา การก่อสร้างผู้ฟ้องคดีย่อมจะต้องทราบรายละเอียดและรูปแบบของงานที่จะมีการจ้างเป็นอย่างดี จึงเสนอราคาก่อสร้างซึ่งเป็นราคาของต้นทุนการก่อสร้างและกำไรจากการรับจ้างรวมกัน จึงย่อมรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีความสามารถในการก่อสร้างถนนคอนกรีตที่ทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เป็นไปตามสัญญาโดยถูกต้องครบถ้วนได้ เนื่องจากถนนคอนกรีตเสริมเหล็กตามสัญญาได้ระบุ รายละเอียดและรูปแบบของงานไว้โดยชัดเจน และเป็นถนนที่ไม่มีรายละเอียดและรูปแบบที่พิเศษแตกต่างจากถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่มีการก่อสร้างโดยทั่วไปโดยในการออกแบบว่าจ้างก่อสร้างถนนตามสัญญาทั้งสามฉบับ ได้ใช้แบบมาตรฐานงานทางสำหรับ อปท. ซึ่งจัดทำโดยกรมทางหลวงชนบท เป็นแม่แบบของรายละเอียดตามแบบแปลนแนบท้ายสัญญาจ้างทั้งสามฉบับ ถนนที่ก่อสร้างตามแบบแปลนจะรับน้ำหนักบรรทุกได้ไม่เกิน ๑๕ ตัน คดีนี้ผู้ฟ้องคดียอมรับข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่า ถนนที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างและส่งมอบงานครั้งแรกมีความหนาของคอนกรีตไม่เป็นไปตามแบบแปลน โดยมีความหนาของพื้นคอนกรีตไม่ถึง ๐.๑๕ เมตร แต่ผู้ฟ้องคดีไม่แก้ไขให้เป็นไปตามแบบแปลน โดยรื้อและก่อสร้างใหม่ให้ได้ความหนาของพื้นคอนกรีตเป็นไปตามแบบแปลนตามที่คณะกรรมการตรวจการจ้างแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไข แต่กลับดำเนินการแก้ไขโดยการเทคอนกรีตเสริมเหล็กทับถนนเดิมเพิ่มอีก ๑ ชั้น เพื่อให้ได้ความหนา ๐.๑๕ เมตร ตามที่กำหนดไว้ในสัญญา โดยอ้างว่าทำตามแนวทางที่ได้รับคำปรึกษาและชี้แนะจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญา งานที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบจึงไม่ถูกต้องตามสัญญา เนื่องจากการเทคอนกรีตตามสัญญาจะต้องเทเพียงครั้งเดียวให้ได้ความหนา ๐.๑๕ เมตร และการแก้ไขของผู้ฟ้องคดีเป็นการแก้ไขโดยผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างมิได้ ให้ความเห็นชอบ ดังนั้น แม้นถนนคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบครั้งสุดท้ายจะมีความหนารวมกันถึง ๐.๑๕ เมตร แต่การก่อสร้างก็ไม่เป็นไปตามรูปแบบตามแบบแปลนที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา โดยเหตุแห่งการผิดสัญญาเกิดจากผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอาชีพรับจ้างก่อสร้าง และมีความชำนาญในการก่อสร้างมิได้ใช้ความเชี่ยวชาญในการก่อสร้างมาดำเนินการเพื่อให้ การก่อสร้างเป็นไปตามสัญญา แต่กลับใช้ความเชี่ยวชาญมาใช้เพื่อหาประโยชน์อันมิควรได้ตามปกติวิสัยของผู้รับจ้าง ทั้งที่เป็นการรับจ้างจัดทำสาธารณูปโภคเพื่อให้บริการสาธารณะ โดยไม่ก่อสร้างถนนให้ได้ความหนาตามที่กำหนดในสัญญาเพื่อหวังกำไรเกินสมควร เป็นการจงใจชุกซ่อนปกปิดส่วนที่ก่อสร้างไม่สมบูรณ์ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับความอนุเคราะห์ยืมเครื่องมือเจาะคอนกรีตและมีเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการจากสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ มาทำการสุมเจาะสำรวจก็ยากที่จะตรวจพบความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว เหตุแห่งการเลิกสัญญาเกิดจากความไม่สุจริตของผู้ฟ้องคดี โดยปรากฏว่าถนนคอนกรีตตามสัญญาจ้างทั้งสามสัญญามีการก่อสร้างลักษณะ

/เดียวกัน...

เดียวกัน ภายหลังจากคณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจพบว่าพื้นถนนคอนกรีตมีความหนาไม่ถึง ๐.๑๕ เมตร และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนและก่อสร้างใหม่ให้เป็นไปตามสัญญาซึ่งผู้ฟ้องคดีสามารถกระทำได้โดยจะต้องลงทุนสูงขึ้น แต่ผู้ฟ้องคดีกลับดำเนินการเทคอนกรีตชั้นที่ ๒ ทับคอนกรีตที่ก่อสร้างไว้เดิมเพื่อเพิ่มความหนาให้เท่ากับที่กำหนดในสัญญา โดยไม่มีหลักการทางวิศวกรรมมายืนยันว่าถนนที่มีการเทคอนกรีตเพิ่มความหนา จะมีคุณภาพและความทนทานหรือไม่ เพียงใด ดังนั้น เมื่อปรากฏว่าการส่งมอบงานในครั้งแรกไม่เป็นไปตามสัญญา แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการแก้ไขตามที่คณะกรรมการตรวจการจ้างวินิจฉัย ค่าใช้จ่ายของผู้ฟ้องคดีที่เกิดขึ้นในภายหลังจึงเป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีตัดสินใจเข้าไปเสี่ยงภัยในการดำเนินการเองทั้งสิ้นและไม่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ในส่วนคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างไม่ตรงตามข้อกำหนดในสัญญาที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่ามีประชาชนเข้าใช้เป็นการสัญจรตามปกติไปแล้ว โดยถนนมีสภาพดีเหมือนกับถนนทั่วไป และไม่มีสภาพแตกร้าวเสียหายจนใช้การไม่ได้ จึงมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าแห่งการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ ร้อยละ ๘๕ ของค่าจ้างตามสัญญานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นคู่สัญญาจ้างเข้าทำสัญญาจ้างด้วยความสมัครใจ มีหน้าที่ตามสัญญาในการก่อสร้างถนนให้มีความหนา ๐.๑๕ เมตร ตามหลักวิชาการก่อสร้างทั่วไปตามวัตถุประสงค์ของสัญญา ซึ่งกำหนดถนนคอนกรีตที่จะต้องก่อสร้างและส่งมอบไว้ ประกอบด้วยองค์ประกอบสองส่วน คือ คุณภาพ (Quality) ได้แก่ กระบวนการก่อสร้าง คุณภาพวัสดุที่นำมาใช้ในการก่อสร้าง ขั้นตอนของการก่อสร้าง และความหนาของคอนกรีตกับส่วนที่สอง คือ ปริมาณ (Quantity) ได้แก่ ขนาดพื้นที่ของถนนซึ่งประกอบด้วยความกว้างและความยาวของถนน ตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้าง ความหนาของคอนกรีตถนนที่กำหนดดังกล่าวเป็นส่วนของคุณภาพของถนน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการใช้งานทั้งในเรื่องความแข็งแรงในการรับน้ำหนักและความคงทนของการใช้งาน ส่วนขนาดความกว้างและความยาวเป็นส่วนของปริมาณของงานก่อสร้าง ค่าแห่งการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ชดใช้คืนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ จะต้องเป็นการงานที่มีคุณภาพตรงตามสัญญาจ้างเท่านั้น และการงานที่ไม่มีคุณภาพตรงตามสัญญาไม่อาจคำนวณราคาได้ เพราะไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสัญญา ซึ่งต้องการถนนคอนกรีตที่มีความหนา ๐.๑๕ เมตร เพื่อรับน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๑๕ ตัน และมีระยะเวลาการใช้งานตามปกติประมาณ ๑๕ ปี การที่ถนนมีความหนาไม่เป็นไปตามสัญญา คุณภาพของถนนที่มีความหนาน้อยลงมิได้ลดลงเป็นสัดส่วนตามหลักการคำนวณทางคณิตศาสตร์ แต่คุณภาพของถนนจะลดลงเป็นสัดส่วนที่สูงเป็นทวีคูณของความหนาที่ขาดหายไป ซึ่งหากความหนาลดลงถึงระดับหนึ่งจะทำให้ถนนดังกล่าวไม่อาจใช้งานได้แม้ยังมีความหนาของคอนกรีตเหลืออยู่ การใช้งานของประชาชนมิใช่เป็นสิ่งแสดงว่าถนนที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบมีคุณภาพเทียบเท่ากับ

/ถนนที่มี...

ถนนที่มีความหนา ๐.๑๕ เมตร ที่ก่อสร้างถูกต้องตรงตามสัญญา เนื่องจากเป็นการใช้งานทั่วไปตามความจำเป็นอันเป็นการใช้ถนนตามปกติในช่วงระยะเวลาสั้นโดยไม่มีการทดสอบความแข็งแรงตามหลักวิชาการ ซึ่งหากจะต้องใช้ค่าแห่งการงานตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ จะต้องเป็นงานที่มีคุณภาพตรงตามสัญญาเป็นสัดส่วนตามปริมาณงานที่ส่งมอบเท่านั้น ไม่อาจขดใช้ค่าการงานตามสัดส่วนของคุณภาพซึ่งไม่สามารถตรวจพิสูจน์ได้ เนื่องจากถนนคอนกรีตที่ไม่มีคุณภาพไม่อาจใช้งานตามวัตถุประสงค์ทั้งในเรื่องการรับน้ำหนักและความคงทน ทั้งยังก่อให้เกิดภาระในการบำรุงรักษาที่มีค่าใช้จ่ายสูงโดยไม่จำเป็นและเกิดความไม่ปลอดภัยของประชาชนผู้ใช้ทางอีกด้วย

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า การดำเนินการก่อสร้างทั้งสามสัญญาไม่เป็นการพ้นวิสัย แต่ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาไม่ดำเนินการก่อสร้างให้เป็นไปตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายจงใจผิดสัญญา เพราะประสงค์จะหากำไรจากการรับจ้างก่อสร้างเกินกว่ากำไรที่ควรจะได้รับตามปกติ และถนนคอนกรีตที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างไม่มีคุณภาพเป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา ไม่ใช่กรณีก่อสร้างถนนโดยมีปริมาณไม่ครบถ้วนตามสัญญาจ้างหรือกรณีส่งมอบล่าช้า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ บอกลีกสัญญา เพราะผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญาโดยชัดแจ้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีหน้าที่ขดใช้ค่าการงานที่มีได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการก่อสร้างตามสัญญา และหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องขดใช้ค่าการงานที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสัญญาตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นจะเป็นแนวทางให้คู่สัญญาก่อสร้างกับหน่วยงานของรัฐนำมาอ้างเพื่อเรียกร้องในลักษณะเดียวกัน อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบจัดซื้อจัดจ้างในภาครัฐ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้องของผู้ฟ้องคดีด้วย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ในประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้าง ๓ สัญญาแล้ว คณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ สุ่มเจาะสำรวจความหนาของพื้นถนน ๘ จุด มีเพียงจุดเดียวที่มีความหนาถึง ๐.๑๕ เมตร ตามแบบแปลนสัญญา คณะกรรมการตรวจการจ้างสั่งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขและส่งมอบงานตามที่แก้ไขใหม่อีกหลายครั้ง แต่เป็นการแก้ไขโดยการเทคอนกรีตเสริมเหล็กทับลงบนคอนกรีตเสริมเหล็กเดิมที่ส่งมอบครั้งแรกเป็นชั้นที่ ๒ เพื่อให้ได้ความหนาครบตามสัญญาโดยผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่ได้อนุมัติให้แก้ไขโดยวิธีดังกล่าว แต่มีข้อวินิจฉัยว่าควรให้รื้อแล้วดำเนินการสร้างใหม่ให้เป็นไปตามแบบแปลนที่กำหนด ผู้ฟ้องคดีไม่ดำเนินการกระทั่งล่วงเลยระยะเวลาส่งมอบงานตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือบอกลีกสัญญา ในประเด็นนี้ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นหน่วยงานของรัฐ การบริหารงาน

/ต้องกระทำ...

ต้องกระทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดของประชาชนในพื้นที่ และเป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดีที่เป็นประชาชนคนหนึ่งด้วย ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีมารับงานจ้างตามสัญญาดังกล่าว ต้องผ่านขั้นตอนการประกวดราคาซึ่งมีการแข่งขันกันอย่างมาก โดยการประกวดราคาในงานท้องถิ่นในเวลานี้ต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ตามกฎหมายมาอย่างถูกต้องครบถ้วนแล้ว จึงจะเป็นคู่สัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า ตรวจสอบถนนพิพาทตามสัญญาจ้าง (เบื้องต้นด้วยสายตา) ปรากฏว่าไม่น่าจะหนาได้ขนาดจึงมีหนังสือขอยืมเครื่องมือจากสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ มาสุ่มเจาะตรวจสอบ และพบว่าบางจุดไม่ได้ความหนานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นหน่วยงานของรัฐ การประมูลการตรวจสอบงานจ้างต้องปฏิบัติอย่างเปิดเผยให้คู่สัญญาทุกฝ่ายได้ร่วมตรวจสอบได้ด้วยเหตุใดจึงไม่มีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีร่วมตรวจสอบงานจ้าง ทั้งที่เป็นงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำขึ้นตามสัญญาจ้าง โดยเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชนบทเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หากพบเห็นความบกพร่องก็อาจลงชื่อร่วมตรวจสอบหรือลงชื่อไว้เป็นพยานในการร่วมตรวจสอบได้ว่าพบเห็นความบกพร่องอย่างไร เนื่องจากการรับงานตามสัญญาจ้างนี้ ผู้ฟ้องคดีได้รับงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเช่นกัน โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขงานใหม่อีกหลายครั้ง แต่เป็นการเทคอนกรีตเสริมเหล็กทับคอนกรีตเสริมเหล็กเดิม ในประเด็นนี้ไม่เป็นความจริง ข้อเท็จจริงรับกันมาแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานที่แก้ไขให้เรียบร้อยพร้อมใช้งานให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเหตุที่ล่าช้ามา ๖ วัน เนื่องจากได้มีหนังสือขอหารือแก้ไขกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาโดยตลอด แต่ได้รับการปฏิเสธและบ่ายเบี่ยงเรื่อยมา ทั้งที่โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรีได้มีหนังสือตอบกลับมายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วว่าการเทคอนกรีตเสริมทับคอนกรีตเดิมสามารถทำได้ไม่ทำให้เสียแบบแปลน เป็นการทำให้เกิดความหนาได้ไม่เกิดความเสียหาย โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือรวมถึงได้ไปขอหารือกับโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรีและวิศวกรของจังหวัดหลายครั้ง ก็ได้รับการยืนยันว่าสามารถทำได้โดยได้มีความเห็นใจต่อผู้ฟ้องคดี จึงได้มีการถ่ายบัตรประจำตัวและรับรองให้ว่าสามารถทำได้ไม่ทำให้ผิวถนนเสียหายแต่อย่างใด ซึ่งความเป็นจริงประชาชนผู้ใช้ถนนสัญจรกลับได้ใช้ถนนที่มีความหนาขึ้นมากกว่าเดิมอีกหลายเท่า โดยใช้งานได้ดีและใช้งานได้นานกว่าเดิมอีกด้วย ซึ่งขณะผู้ฟ้องคดีทำการเทคอนกรีตทับเพื่อให้ได้ความหนาตามคำแนะนำของโยธาธิการและผังเมืองและวิศวกรของจังหวัดเพชรบุรีนั้น ได้มีนายช่างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาสังเกตการณ์อยู่ด้วย แต่ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นแล้วนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับอ้างว่าเป็นเพียงผ่านมาเพื่อไปดูงานอื่น และได้ห้ามผู้ฟ้องคดีไม่ให้แก้ไขถนน โดยหากนายช่างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผ่านมาเพื่อไปดูงานอื่นจริงคงมีสัญญาจ้างงานอื่นซึ่งมีระยะเวลาใกล้เคียงกับวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำการแก้ไขงานจ้างมานำเสนอศาลแล้ว

ในประเด็น...

ในประเด็นอุทธรณ์ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีมีอาชีพรับเหมาก่อสร้างและเคยมีผลงานจริง มิฉะนั้นคงจะไม่ยื่นเสนอราคาและทำการประกวดราคาตามขั้นตอนของกฎหมาย ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประกาศประกวดราคาจนได้รับสัญญาตามงานจ้างมาได้ และการทำงานต้องมีการคำนวณต้นทุน และกำไรไว้จริง แต่หากงานจ้างตามสัญญาทั้ง ๓ ฉบับนี้ จนถึงขณะนี้ที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มี คำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี ก็มีได้พิพากษาให้ชำระเงินให้เต็มตามฟ้อง แต่อย่างไร งานจ้างที่รับทำ ๓ สัญญา จนส่งมอบให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และได้รับแจ้งว่า (บางจุด) ไม่ได้ขนาด ทั้งที่ไม่ได้ร่วมตรวจสอบรับทราบรับรู้ว่าที่กล่าวอ้างว่าไม่ได้ขนาดเป็นจุดไหนอย่างไร ซึ่งไม่ได้พบเห็นกับตัวเอง ตลอดจนได้รับผิดชอบโดยเทศคอนกรีตทับให้ทั้งหมดเพิ่มความหนาขึ้นไปอีก ซึ่งในการทำงานไม่ว่าจะเป็นงานตามสัญญาจ้างหรืองานแก้ไขเพิ่มเติมให้ได้งานที่ดีให้ประชาชน ได้ใช้งานอย่างดีและปลอดภัย ถึงขณะนี้ต้นทุนในการทำงานจ้างของผู้ฟ้องคดีแทบไม่พอทุน ที่ได้จ่ายไปตามสัญญาจ้างนี้

ในประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่าการทำถนนไม่เป็นตามรายละเอียด และผู้ฟ้องคดีได้ใช้แบบมาตรฐานงานทางสำหรับ อปท. ซึ่งจัดทำโดยกรมทางหลวงชนบท (ตามเอกสารแนบท้ายอุทธรณ์หมายเลข ๑) เป็นแม่แบบของรายละเอียดแบบตามสัญญาจ้างนั้น ในประเด็นนี้ทางผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เคยมีหนังสือสอบถามแนวทางแก้ไขงานจ้างตามสัญญาถึง กรมทางหลวงชนบทแม้แต่น้อยทั้งที่อ้างว่าเป็นการนำแบบงานที่สร้างขึ้นโดยกรมทางหลวงชนบท มาเป็นแบบในการทำสัญญาจ้าง มีเพียงหนังสือหารือถึงโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งทั้งที่อ้างว่าได้มีเจ้าหน้าที่ทางหลวงชนบทร่วมตรวจสอบงานจ้างตามสัญญาทั้ง ๓ ฉบับด้วย ในการนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างโดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำงานให้โดยเรียบริ้อยพร้อมใช้งาน และได้ทำการแก้ไขงานตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างให้มีความหนาเพิ่มขึ้น โดยประชาชนได้ใช้ถนน อย่างปกติวิสัยและได้ใช้ถนนที่มีความแข็งแรงคงทนไปได้อีกนานต่อไปด้วย โดยในการกล่าวอ้าง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาไม่สุจริตและจงใจชุกซ่อนปกปิดหาประโยชน์อันมิควรได้นั้น หากผู้ฟ้องคดีไม่สุจริตและเจตนาหากำไรเกินจริงจะไม่สามารถได้งานตามสัญญาจ้างได้ เนื่องจาก จะต้องดำเนินการประกวดราคา หมายถึงการเสนอราคากับบุคคลอื่นอีกหลายราย จนได้ผู้ที่เสนอ ราคาต่ำที่สุดจึงจะได้รับงานตามสัญญาจ้าง และหากมีเจตนาไม่สุจริตหาประโยชน์นั้น ในถนน ตามสัญญาจ้างต้องมีความหนาทุกเส้นที่รับจ้างไม่ถึง ๐.๑๕ เมตร โดยตลอด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับข้อเท็จจริงแล้วว่า (บางจุด) ซึ่งในความเป็นจริงผู้ฟ้องคดีก็มิได้รู้และร่วมตรวจสอบด้วย โดยในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือหารือกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และได้ขอเอกสาร การตรวจสอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาตลอด แต่ได้รับการปฏิเสธจึงได้ดำเนินการแก้ไขงาน ตามคำแนะนำของวิศวกรโยธาของสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี และส่งมอบงาน ตามสัญญาจ้างให้เรียบริ้อยพร้อมใช้งาน ซึ่งข้อเท็จจริงประชาชนในพื้นที่ได้ใช้ถนนตามสัญญาจ้าง

/ที่ผู้ฟ้องคดี...

ที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำขึ้นมาโดยตลอดจนผู้ฟ้องคดีมีหนังสือทวงถามให้ชำระเงินและถูกบอกเลิกสัญญาจ้าง จึงนำคดีมาฟ้องขอความเป็นธรรมต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยหลังจากฟ้องคดีนี้ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงได้นำป้ายมาติดไม่ตรวรับงาน ซึ่งประชาชนทั่วไปยังคงใช้ถนนสัญจรตามปกติและไม่ปรากฏว่า ถนนที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำขึ้นมาตามสัญญาจ้างได้เกิดความชำรุดเสียหายขึ้นจนถึงปัจจุบันนี้

ในประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง ให้คู่สัญญากลับคืนสู่ฐานะเดิมและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงิน ค่าแห่งการงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคสาม ร้อยละ ๘๕ คิดเป็นเงินจำนวน ๘๓๓,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นฟ้องด้วย ถึงแม้จะไม่ได้รับเงินเต็ม ตามฟ้องทั้งที่ได้มีการแก้ไขงานเพิ่มเติมให้ดีและหนาขึ้นโดยต้องใช้ทั้งค่าวัสดุและค่าแรง โดยผู้ฟ้องคดี ได้ฟ้องจำนวนเงินต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามจำนวนเงินในสัญญาจ้าง ในประเด็นนี้ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคสาม นั้น คือการงานหรือถนนที่ผู้ฟ้องคดี ได้กระทำให้หรือกระทำขึ้นมาตามสัญญาจ้างและเป็นการยอมรับนั้น ถนนที่ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ในถนนตามสัญญาจ้างตลอดมานับแต่ส่งมอบงานจ้าง ถึงขณะนี้ก็ไม่เคยปรากฏความชำรุดเสียหายการแตกร้าวยังคงใช้งานได้ตามปกติวิสัยเหมือนกับถนนทั่วไป ผู้ฟ้องคดีถือว่าเป็นการที่ ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ในถนนที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำขึ้นมาจริง เป็นการยอมรับโดยปริยายว่าได้ใช้ทรัพย์สิน ที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ขึ้นมาเนื่องจากถนนพิพาทไม่ได้เกิดความชำรุดเสียหายแต่อย่างใดและ ไม่สามารถรื้อถอนเพื่อส่งมอบให้กับผู้ฟ้องคดีได้ด้วยสภาพ ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มี คำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๘๕ ไม่เต็มตามฟ้อง ผู้ฟ้องคดี ยังคงมีความเห็นฟ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ศาลได้รับฟังสรุป ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือ ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อก่อสร้าง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กในพื้นที่ตำบลไร่สะท้อน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี รวม ๓ สัญญา วงเงินค่าจ้างรวม ๘๘๐,๐๐๐ บาท คือ สัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านหนองแก หมู่ที่ ๖ ตำบลไร่สะท้อน อำเภอบ้านลาด

/จังหวัด...

จังหวัดเพชรบุรี โดยมีปริมาณงานขนาดผิวจราจรกว้าง ๓ ถึง ๔ เมตร ความยาว ๒๓๗ เมตร ความหนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๘๗๖ ตารางเมตร สัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านไร่มะโทรง หมู่ที่ ๒ ตำบลไร่สะท้อน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยมีปริมาณงานขนาดผิวจราจรกว้าง ๓ เมตร ความยาว ๙๖ เมตร ความหนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒๘๘ ตารางเมตร สัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านไร่กว้าง หมู่ที่ ๕ ตำบลไร่สะท้อน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยมีปริมาณงานขนาดผิวจราจรกว้าง ๔ เมตร ความยาว ๒๐๐ เมตร ความหนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ ตารางเมตร โดยผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานจ้างภายในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ตามลำดับ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ ในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ต่อมา วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๔ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๖ และส่งมอบงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๔ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ และในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๔ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านไร่มะโทรง หมู่ที่ ๒ โดยเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการตรวจการจ้างตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อน ที่ ๒๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ได้ทำการตรวจสอบโครงการตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๔ และสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๔ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจงานจ้างและรายงานผลต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามบันทึกตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้าง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ ว่าสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๔ สัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๔ งานจ้างยังไม่เรียบร้อยโดยยังไม่ได้ติดตั้งป้ายโครงการและอยู่ระหว่างการสุ่มตรวจความหนาของคอนกรีต ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อน ที่ พบ ๗๕๓๐๗/๑๘๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ เพื่อขอความอนุเคราะห์ยืมเครื่องเจาะคอนกรีต โดยเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ คณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ ได้สุ่มเจาะตรวจความหนาของคอนกรีต ปรากฏตามบันทึกตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๔ ว่า จากการสุ่มตรวจความหนาของพื้นคอนกรีตโดยการเจาะความหนาไม่ได้ตามกำหนด บันทึกตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๔ ว่า ผิวจราจรแตกกร้าว ความหนาคอนกรีตไม่ได้ขนาด บันทึกตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๔ ว่า จากการสุ่มตรวจถนนคอนกรีตไม่ได้ตรงตามแบบที่กำหนด ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอปรึกษาและหาแนวทางแก้ไขแต่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ ในระหว่างนั้นผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการขอรับคำปรึกษา

/และชี้แนะ...

และชี้แนะแนวทางแก้ไขจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี และผู้ฟ้องคดีได้เข้ามา
 เททับคอนกรีตเสริมเหล็กเป็น ๒ ชั้น เพื่อให้ได้ความหนาตามแบบ ผู้ควบคุมงานได้สั่งให้ผู้ฟ้องคดี
 หยุดดำเนินการแต่ผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติงานต่อไป ต่อมาคณะกรรมการตรวจการจ้างได้มี
 บันทึกรายงานเรื่อง รายงานผลการตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ลงวันที่ ๙
 มิถุนายน ๒๕๕๙ รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ เห็นสมควรปรึกษาหารือ
 ไปยังหน่วยงานผู้กำกับดูแลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อความชัดเจนก่อนที่จะรับงานจ้าง
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๓๓๙ ลงวันที่
 ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี และได้มีหนังสือองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๓๘๑ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงนายอำเภอบ้านลาด
 เพื่อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการก่อสร้าง โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรีได้มีหนังสือ
 ที่ พบ ๐๐๒๒/๑๑๗๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า วิธีการแก้ปัญหา
 กรณีที่ความหนาของถนนคอนกรีตเสริมเหล็กไม่เป็นไปตามรูปแบบที่ได้แนะนำผู้รับจ้างไปแล้วนั้น
 เป็นการแก้ไขปัญหาในการเพิ่มความแข็งแรงทางวิศวกรรมที่สามารถดำเนินการได้ตามหลักการ
 แต่ต้องเป็นไปตามกรรมวิธีที่ถูกต้องตามหลักวิศวกรรม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะกรรมการ
 ตรวจการจ้างและหน่วยงานผู้บริหารสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือองค์การบริหาร
 ส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๑๔๖ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีเร่งรัด
 ขอให้แก้ไขงานจ้าง และได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๒๒๐
 ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีเร่งรัดขอให้แก้ไขงานจ้างครั้งสุดท้าย ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม
 ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีให้เร่งแก้ไขงานจ้างโครงการดังกล่าวให้เป็นไปตามรูปแบบและรายการ
 ตามสัญญาจ้างต่อไปเพื่อที่คณะกรรมการตรวจการจ้างจะได้ตรวจรับงานและเบิกจ่ายเงินให้แก่
 ผู้ฟ้องคดีต่อไป อำเภอบ้านลาดได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง
 กรณีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๕/๒๕๕๙ เลขที่ ๖/๒๕๕๙ และเลขที่ ๗/๒๕๕๙ ผลการสอบ
 ข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานมีข้อวินิจฉัยว่าควรให้ผู้รับจ้าง
 รื้อถอนดำเนินการก่อสร้างใหม่ให้เป็นไปตามแบบแปลนที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ
 องค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๒๙๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐
 แจ้งบอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือ
 ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
 จ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างจำนวน ๙๘๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่
 วันส่งมอบงานจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ชำระเงินจำนวน ๘๓๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว

/นับแต่...

นับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นฟ้องด้วยจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบชำระเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๕/๒๕๕๕ สัญญาเลขที่ ๖/๒๕๕๕ และสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจะต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะให้เป็นที่ยึดถือสิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่ วรรคสาม บัญญัติว่า ส่วนที่เป็นการทำงานอันได้กระทำให้และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สินนั้น การที่จะชดใช้คืน ท่านให้ทำได้ด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้น ๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่า ให้ใช้เงินตอบแทนก็ให้ใช้ตามนั้น สัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๕/๒๕๕๕ สัญญาเลขที่ ๖/๒๕๕๕ และสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่ผู้ฟ้องคดีทำกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้อ ๔ ข. กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายและผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้างจำนวน ๔๑๓,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท และจำนวน ๔๑๗,๐๐๐ บาท ตามลำดับ เมื่อผู้รับจ้างได้ปฏิบัติงานทั้งหมดให้แล้วเสร็จเรียบร้อยตามสัญญา... เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างตามสัญญาเลขที่ ๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๖ และตามสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๕ และเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานจ้างตามสัญญาเลขที่ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านไร่มะโทรง หมู่ที่ ๒ โดยเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ทำการตรวจสอบงานจ้างตามสัญญาเลขที่ ๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และได้รายงานผลต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามบันทึกตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้าง ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ว่า สัญญาเลขที่ ๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ งานจ้างยังไม่เรียบร้อยโดยยังไม่ได้ติดตั้งป้ายโครงการและอยู่ระหว่างการสุ่มตรวจความหนาของคอนกรีต โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะทอน ที่ พบ ๗๕๓๐๓/๑๘๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔

/เพื่อขอ...

เพื่อขอความอนุเคราะห์ยืมเครื่องเจาะคอนกรีต และเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการตรวจการจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๔ ได้สุม่เจาะตรวจความหนาของคอนกรีต ปรากฏตามบันทึกตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างตามสัญญาเลขที่ ๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ว่า จากการสุม่ตรวจความหนาของพื้นคอนกรีตโดยการเจาะความหนาไม่ได้ตามกำหนด บันทึกตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างตามสัญญาเลขที่ ๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ว่า ผิดจรรยาแต่กร้าว ความหนาคอนกรีตไม่ได้ขนาด บันทึกตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างตามสัญญาเลขที่ ๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ว่า จากการสุม่ตรวจถนนคอนกรีตไม่ได้ตรงตามแบบที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามแบบ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอปรึกษาและหาแนวทางแก้ไขแต่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ ในระหว่างนั้นผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการขอรับคำปรึกษาและชี้แนะแนวทางแก้ไขจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี และผู้ฟ้องคดีได้เข้ามาเททับคอนกรีตเสริมเหล็กเป็น ๒ ชั้น เพื่อให้ได้ความหนาตามแบบ ผู้ควบคุมงานได้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีหยุดดำเนินการแต่ผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติงานต่อไป ต่อมาคณะกรรมการตรวจการจ้างได้มีบันทึกข้อความ เรื่อง รายงานผลการตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ เห็นสมควรปรึกษาหารือไปยังหน่วยงานผู้กำกับดูแลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อความชัดเจนก่อนที่จะรับงานจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๓๓๙ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี เพื่อหารือเกี่ยวกับงานก่อสร้าง โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรีได้มีหนังสือ ที่ พบ ๐๐๒๒/๑๑๓๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า วิธีการแก้ปัญหากรณีที่มีความหนาของถนนคอนกรีตเสริมเหล็กไม่เป็นไปตามรูปแบบที่ได้แนะนำผู้รับจ้างไปแล้วนั้น เป็นการแก้ไขปัญหาในการเพิ่มความแข็งแรงทางวิศวกรรมที่สามารถดำเนินการได้ตามหลักการ แต่ต้องเป็นไปตามกรรมวิธีที่ถูกต้องตามหลักวิศวกรรม ตามรายละเอียดการเทคอนกรีตเพื่อเพิ่มความหนา (การเทคอนกรีตทับหน้า) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของคณะกรรมการตรวจการจ้างและหน่วยงานผู้บริหารสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๑๔๖ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีเร่งรัดขอให้แก้ไขงานจ้าง และได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๒๒๐ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีเร่งรัดขอให้แก้ไขงานจ้างครั้งสุดท้าย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลไร่สะท้อน ที่ พบ ๗๕๓๐๒/๒๖๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงผู้ฟ้องคดีให้เร่งแก้ไขงานจ้างโครงการดังกล่าวให้เป็นไปตามรูปแบบและรายการตามสัญญาจ้างต่อไปเพื่อที่คณะกรรมการตรวจการจ้างจะได้ตรวจรับงานและเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีต่อไป และหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล

/ไร่สะท้อน...

ไร่สะท้อน ที่ พบ ๗๔๓๐๒/๒๙๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งบอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดี นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าว โดยผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีทำงานจ้างทั้ง ๓ สัญญา ไม่เป็นไปตามแบบแปลนโดยมีความหนาของคอนกรีตไม่ถึง ๐.๑๕ เมตร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้ทำการแก้ไขงานจ้าง โดยผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขงานจ้างโดยการเทคอนกรีตทับหน้าเป็นชั้นที่ ๒ เพื่อให้ได้ความหนาตามแบบตามคำแนะนำของโยธาธิการ และผังเมืองจังหวัดเพชรบุรี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รับงานที่แก้ไขดังกล่าวโดยพิจารณาให้รื้อและทำใหม่ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ทำการแก้ไขงานตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงบอกเลิกสัญญาทั้ง ๓ สัญญา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาทั้ง ๓ สัญญาแล้ว ซึ่งคู่สัญญาต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับคืนสู่ฐานะที่เป็นอยู่เดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง สำหรับงานที่ได้กระทำให้แก่กันตามสัญญาจ้าง ซึ่งโดยสภาพไม่สามารถคืนให้แก่กันได้ สามารถกระทำได้โดยการใช้เงินตามค่าแห่งการนั้น ซึ่งค่าแห่งการงานนี้ศาลมีอำนาจกำหนดให้ตามจำนวนที่เห็นสมควรตามการงานที่คู่สัญญาได้ทำไปจริง แม้ว่าจะไม่เป็นไปตามแบบแปลนตามสัญญาจ้าง หากผู้ฟ้องคดีได้มีการทำงานให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และงานนั้นเป็นประโยชน์แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมต้องชำระค่างานดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีการแก้ไขงานจ้างตามสัญญาทั้ง ๓ สัญญา โดยการเทคอนกรีตทับหน้าให้มีความหนา ๐.๑๕ เมตร ให้เป็นไปตามแบบแปลน ตามคำแนะนำของโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดเพชรบุรีแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทั้ง ๓ สัญญาดังกล่าว เป็นทางสัญจรแล้ว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้บอกเลิกสัญญาทั้ง ๓ สัญญาต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องจ่ายค่าการงานดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี ในอัตราร้อยละ ๘๕ ของวงเงินค่าจ้างทั้ง ๓ สัญญา เป็นเงินจำนวน ๘๓๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ได้มีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันขัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปีให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

/“มาตรา ๒๒๔...

“มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น...” มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และมาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ โดยผลบังคับของพระราชกำหนดดังกล่าว ดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับยังคงคิดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินที่ต้องชำระ ส่วนดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับ เป็นต้นไป ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินที่ต้องชำระ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๘๓๓,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันก่อนที่พระราชกำหนดดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และดอกเบี้ยผิดนัดของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ ในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๒๔

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๘๓๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันฟ้องคดี เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนของการชนะคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๘๓๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗

/วรรคสอง...

วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

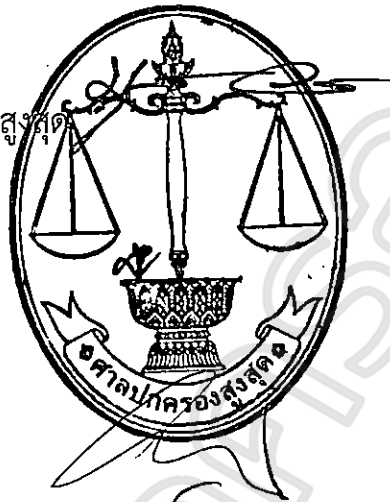
ตุลาการเจ้าของสำนวน /

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุสรณ์ ธีระภักทรานันท์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมศักดิ์ ตันทเลขา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายปิยะ ปะตังทา

